

На, дѣша-та ми отслабѣхъ,
 Отъ да тѣжи всякой денъ,
 Помощь, помощь е потребна
 Отъ онѣхъ що съмь влюбенъ.

Познахъ че си невѣрнъ,
 Щѣ плачѣ и сълзи-жъ;
 Но знай че пакъ не могъ
 За да та на мразѣ-жъ.
 Какъ могъ да не любѣ-жъ,
 Катъ любѣ-жъ отъ сърдце?
 Какъ могъ да нѣ на виждамъ
 Прекрасно-то лице?
 Не виждамъ азъ че любешъ
 Предъ мене другого,
 Търпи-жъ, и не забивдамъ
 Нито на едного.
 Люби и сѣ предавай
 Въ невѣрны-тѣ рѣцѣ,
 Въ време щешъ да познаешъ
 Тѣй вѣрно-то сърдце.